

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

טו.

עין משפט גזר מצוה

יש א מ"י פ"ו מהלכות
מ"ח הלכה ד סג
לאורח דה וישן לה טו"ע
י"ד ס"י של סעף ב:
ב ב מ"י פ"י מהלכות
טומאה נרעת הלכה ו
סג עשין עס:
בא ג מ"י הלכות מ"ח
עס סג עס טו"ע
עס מ"י [וכי עמ"ס 17]:
בב ד מ"י פ"ה מה' אכל
הלכה א יט סג עשין
דרכין ב טו"ע י"ד ס"י עס
סעף א וס"י עס:
גב ה מ"י פ"י מהלכות
טומאה נרעת הלכה ו
סג עשין רה:
בד ו מ"י פ"ד מהלכות
אכל הלכה ט סג
עשין דרכין ב טו"ע י"ד
ס"י עס סעף א וס"י עס
סעף א [ש"ע א"ח ס"י
לח ע"י ס"י י"ד ס"י של
ס"י י"ד]:

בה ז ח ט מ"י ה'
טומאה נרעת עס
סג עשין רה:
בו י מ"י פ"ה מהלכות
אכל הלכה א כ סג
עשין דרכין ג טו"ע י"ד
ס"י עס סעף א וס"י עס
סעף א:
בז כ מ"י פ"ג מהלכות
ענינות ה' מ טו"ע
א"ח ס"י חקטע סעף י:
בח ל מ"י פ"י מהלכות
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:
בט מ מ"י פ"ה מהלכות
אכל ה' א טו סג
עשין דרכין ב טו"ע י"ד
ס"י עס סעף א וס"י עס:
ל נ ס ע פ מ"י פ"ו
מהלכות מ"ח ה' ד ה
טו"ע י"ד ס"י של סעף
ב:
לא צ מ"י פ"י מה'
טומאה נרעת ה"ו
[וכי מה' ס"י ה'ח'
סג עשין רה [טו"ע
א"ח ס"י עס סעף א וס"י
ס"י עס סעף ט]:
לב ק מ"י פ"ד מה' ק"ש
ה' מ טו"ע א"ח ס"י
עס:

לג ד מ"י פ"ה מהלכות
אכל הלכה ג א סג
עשין דרכין ב טו"ע י"ד
ס"י עס סעף א וס"י עס
סעף א:
לד ש מ"י פ"ח מה' אכל
הלכה א טו"ע עס
ס"י עס סעף א:
לה ח מ"י פ"י מה'
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:
לו א מ"י פ"ה מהלכות
אכל הלכה א יט סג
עשין דרכין ג טו"ע י"ד
ס"י עס סעף א וס"י עס
סעף א:
לז ט מ"י פ"ה מה'
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:
לח ט מ"י פ"ה מה'
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:
לח ט מ"י פ"ה מה'
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:
לח ט מ"י פ"ה מה'
טומאה נרעת ה' ו
סג עשין רה:

תורה אור השלם
1. האגן דם מתיים אבל
לא תעשה פארך בחושב
עליך ותגליך תשיע
ברגליך ולא תעשה על
שפתך ולחם אגשים לא
תאכל: יחזקאל כד יז
2. והצדע אשר בו
הגבע בגדיו יהיו פרמם
ויראשו יחזקאל פרע' וצל
שפתך יעשה וקטמא קטמא
יקרא: יקרא יג מה
3. רק השמר לך ושמר
בשפתך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו
עיןך ופן יסדרו מלבבך
כל ימי חייך והודעתם
אששמם את דברי אשר
4. וישלח יואב תקועה
לחם מן קלון לחם חיות
הדעת ובעלי נדות, אם
בעלו לקיין לדברי מורה,
הטענה אינה עולה להם
לנהום מטומאת בעל מה
שיא שבעת ימים, אבל
תקנת עורל עולה להם
כדמתן במתניתין (בבב
כז) וזכר קרי קנה כ"י
כריין טעילה (שם בב).

מגודין ומגורעין מהו. להכי קאמר להו כהדי משום דפשיט להו כהדי: **מגודה שמה וכו'.** סיפא דכרייתא היא: כגלו של עין דכמיז (יהושע ז) ויקימו עליו גל אבנים גדול: **ופן מסעטפין.** מפורש במסכת תענית לאחר שהתענו שלש עשרה ת"ס: **מגודה לשמים.** כי הני שאני דממירי ולהכי כריין עטיפת הראש: **יעטא.** משמע עטיפת הראש: **פארך.** זה תפליין: **דבר שהוא חוץ מגופו אף הוייה האמורה בראש.** ראשו אף פרוע משמע מגולה כענין דכמיז ופרע את ראש האשה (במדבר ה) דבר שהוא חוץ מגופו ולא אמרינן משער שהוא מגופו: **מאי לאו.** שהיא ראשו מגולה מתפליין: **אכומסא וסודרא.** כלומר שהיא ראשו מגולה ממכמתא וסודרא אכל תפליין מניח: **הא א"ל רחמנא ליהוקאל האנק דום.** כלומר כדכר זה תנהוג אצילות שמדום ולא תשאל לשלוס: **ס"ט.** דתני גזי תעניות הן יושבין כמגודין ואבנים כו': **שפס.** משמע שפסותי מנדוקות: **מי קסני כמגודה.** שאסור בשאלת שלום: **מחרס.** שמחרימין בחרס לאחר ל' יום לאחר לאו: **אפקסא דערבות.** שזקן של גזי מוקס: **בעלי קריין אסורין.** לפי שזכר להם מחמת שמחה וקלות ראש וליכא אימיה: **דמות**

מגודין ומגורעין מהו הן בתספורת ת"ש א מגודין ב ומגורעין אסורין לספר ולכבס מגודה שמת ב"ד סוקלין את ארונו גל יהודה אומר לא שיעמידו עליו גל אבנים כגלו של עבן ב אלא ב"ד שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו ה ללמדך שכל המתגדה ומת בנידויו ב"ד סוקלין את ארונו י אבל חייב בעטיפת הראש מדקאמר ליה רחמנא ליהוקאל ו לא תעטה על שפם מכלל דכולי עלמא מוחייבי מגודה מהו בעטיפת הראש אמר רב יוסף ת"ש ו והן מתעטפין ויושבין כמגודין וכאבלים עד שירחמו עליהם מן השמים א"ל אביי דלמא מגודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בעטיפת הראש ת"ש ועל שפם יעטה ה מכלל שחייב בעטיפת הראש ש"מ א אבל ו אסור להניח תפליין מדקאמר ליה רחמנא ליהוקאל פארך חבוש עליך מכלל דכ"ע אסור ו מגודה מהו בתפליין תיקו מצורע מהו בתפליין ת"ש ו והצורע ו לרבות כ"ג בגדיו יהיו פרומים ה שיהו מקורעים ו וראשו יהיה פרוע אין פריעה אלא ב גידול שער דברי ר"א ר"ע אומר נאמרה הוייה בראש ונאמרה הוייה בבגד מה הוייה האמורה בבגד דבר שחוץ מגופו אף הוייה בראש דבר שחוץ מגופו אמר רב פפא לא אכומתא וסודרא אבל אסור בשאלת שלום רחמנא ליהוקאל האנק דום מגודה מהו בשאלת שלום שבין אדם לחברו כבני אדם הגופין למקום א"ל אביי דלמא מגודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בשאלת שלום ועל שפם יעטה שיהו שפתותיו מדובקות זו בזו שיהא כמגודה וכאבל ו ואסור בשאלת שלום ש"מ וניפשוט מינה למגודה אמר רב אחא בר פנחס משמיה דרב יוסף מי קתני שאסור שיהא כמגודה וכאבל ו [קתני] במילי אחרנייהא ואסור נמי בשאלת שלום ב אבל אסור בדברי תורה מדקאמר רחמנא ליהוקאל דום מגודה מהו בדברי תורה אמר רב יוסף ת"ש מגודה ב שונה ושונין לו נשכר ונשכרין לו ב מוחרם לא שונה ולא שונין לו א אבל שונה הוא לעצמו שלא יפסיק את למודו א ועושה לו חנות קמנה בשביל פרנסתו ואמר רב זבונן מיא כפקתא דערבות שמע מינה מצורע מהו בדברי תורה ו ת"ש ו והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה וביראה וברתא ובויעה מכאן אמרו ו הובין ומצורעין ובעלי נדות ב מותרין לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש ובש"ס בהלכות ובאגדות ו בעלי קריין אסורין ש"מ אבל א אסור ב בתכבוסת דכתיב וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת מגודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מגודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס ש"מ אבל ב חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן ב לא תפרומו מכלל דכ"ע מוחייבי מגודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש ב בגדיו יהיו פרומים ה שיהו מקורעין שמע מינה אבל א חייב בכפיית המטה דתני בר קפרא דמות

דמות
זועל נדה מודה ללא חשיב טומאה יולאה מגופו ואפילו מאן דעמי למימר צפרק אלו דברים צפסחים (דף סח.) וצפ"ק דיומא (דף ו.) דמשתלח חוץ לשתי מתנות כמו זעל קרי מ"מ לא חשיב טומאה יולאה מגופו ורבי יהודה נמי הכריך טעילה לדברי תורה ב צפספ"י דכיון דטומאת זועל נדה מכה קרי רבי יהודה מודה לדריך טעילה:
ה"ג מגודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מגודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס. וצפספ"י הרב לא היה כמות כל זה והיה קשה לרב למה לא צעל ליה ומיך דכבר אייתי לעיל הך כרייתא דגזי תספורת והאך הקשה לקמן גזי עשיית מלאכה קמיצעי ומצינא כרייתא דמניחא לעיל ושכרין ומיך דלגז דמגורע קאי דמיקו קא צעי מגודה ומייתי לכרייתא דלעיל:
ורמיה
לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואששמם את דברי אשר ילמדון ליראה אתה כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בנייהם ילמדון: דברים ד ט-י
יקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: שמואל ב יד ב
לא תפרומו ולא תמחו ועל כל העדה יקצפו ואידיכם כל בית ישראל יבבו את השרפה אשר שרף ה' יקרא יד

מגודין ומגורעין מהו. להכי קאמר להו כהדי משום דפשיט להו כהדי: **מגודה שמה וכו'.** סיפא דכרייתא היא: כגלו של עין דכמיז (יהושע ז) ויקימו עליו גל אבנים גדול: **ופן מסעטפין.** מפורש במסכת תענית לאחר שהתענו שלש עשרה ת"ס: **מגודה לשמים.** כי הני שאני דממירי ולהכי כריין עטיפת הראש: **יעטא.** משמע עטיפת הראש: **פארך.** זה תפליין: **דבר שהוא חוץ מגופו אף הוייה האמורה בראש.** ראשו אף פרוע משמע מגולה כענין דכמיז ופרע את ראש האשה (במדבר ה) דבר שהוא חוץ מגופו ולא אמרינן משער שהוא מגופו: **מאי לאו.** שהיא ראשו מגולה מתפליין: **אכומסא וסודרא.** כלומר שהיא ראשו מגולה ממכמתא וסודרא אכל תפליין מניח: **הא א"ל רחמנא ליהוקאל האנק דום.** כלומר כדכר זה תנהוג אצילות שמדום ולא תשאל לשלוס: **ס"ט.** דתני גזי תעניות הן יושבין כמגודין ואבנים כו': **שפס.** משמע שפסותי מנדוקות: **מי קסני כמגודה.** שאסור בשאלת שלום: **מחרס.** שמחרימין בחרס לאחר ל' יום לאחר לאו: **אפקסא דערבות.** שזקן של גזי מוקס: **בעלי קריין אסורין.** לפי שזכר להם מחמת שמחה וקלות ראש וליכא אימיה: **דמות**

מגודין ומגורעין מהו הן בתספורת ת"ש א מגודין ב ומגורעין אסורין לספר ולכבס מגודה שמת ב"ד סוקלין את ארונו גל יהודה אומר לא שיעמידו עליו גל אבנים כגלו של עבן ב אלא ב"ד שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו ה ללמדך שכל המתגדה ומת בנידויו ב"ד סוקלין את ארונו י אבל חייב בעטיפת הראש מדקאמר ליה רחמנא ליהוקאל ו לא תעטה על שפם מכלל דכולי עלמא מוחייבי מגודה מהו בעטיפת הראש אמר רב יוסף ת"ש ו והן מתעטפין ויושבין כמגודין וכאבלים עד שירחמו עליהם מן השמים א"ל אביי דלמא מגודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בעטיפת הראש ת"ש ועל שפם יעטה ה מכלל שחייב בעטיפת הראש ש"מ א אבל ו אסור להניח תפליין מדקאמר ליה רחמנא ליהוקאל פארך חבוש עליך מכלל דכ"ע אסור ו מגודה מהו בתפליין תיקו מצורע מהו בתפליין ת"ש ו והצורע ו לרבות כ"ג בגדיו יהיו פרומים ה שיהו מקורעים ו וראשו יהיה פרוע אין פריעה אלא ב גידול שער דברי ר"א ר"ע אומר נאמרה הוייה בראש ונאמרה הוייה בבגד מה הוייה האמורה בבגד דבר שחוץ מגופו אף הוייה בראש דבר שחוץ מגופו אמר רב פפא לא אכומתא וסודרא אבל אסור בשאלת שלום רחמנא ליהוקאל האנק דום מגודה מהו בשאלת שלום שבין אדם לחברו כבני אדם הגופין למקום א"ל אביי דלמא מגודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בשאלת שלום ועל שפם יעטה שיהו שפתותיו מדובקות זו בזו שיהא כמגודה וכאבל ו ואסור בשאלת שלום ש"מ וניפשוט מינה למגודה אמר רב אחא בר פנחס משמיה דרב יוסף מי קתני שאסור שיהא כמגודה וכאבל ו [קתני] במילי אחרנייהא ואסור נמי בשאלת שלום ב אבל אסור בדברי תורה מדקאמר רחמנא ליהוקאל דום מגודה מהו בדברי תורה אמר רב יוסף ת"ש מגודה ב שונה ושונין לו נשכר ונשכרין לו א אבל שונה הוא לעצמו שלא יפסיק את למודו א ועושה לו חנות קמנה בשביל פרנסתו ואמר רב זבונן מיא כפקתא דערבות שמע מינה מצורע מהו בדברי תורה ו ת"ש ו והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה וביראה וברתא ובויעה מכאן אמרו ו הובין ומצורעין ובעלי נדות ב מותרין לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש ובש"ס בהלכות ובאגדות ו בעלי קריין אסורין ש"מ אבל א אסור ב בתכבוסת דכתיב וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת מגודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מגודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס ש"מ אבל ב חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן ב לא תפרומו מכלל דכ"ע מוחייבי מגודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש ב בגדיו יהיו פרומים ה שיהו מקורעין שמע מינה אבל א חייב בכפיית המטה דתני בר קפרא דמות

זועל נדה מודה ללא חשיב טומאה יולאה מגופו ואפילו מאן דעמי למימר צפרק אלו דברים צפסחים (דף סח.) וצפ"ק דיומא (דף ו.) דמשתלח חוץ לשתי מתנות כמו זעל קרי מ"מ לא חשיב טומאה יולאה מגופו ורבי יהודה נמי הכריך טעילה לדברי תורה ב צפספ"י דכיון דטומאת זועל נדה מכה קרי רבי יהודה מודה לדריך טעילה:
ה"ג מגודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מגודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס. וצפספ"י הרב לא היה כמות כל זה והיה קשה לרב למה לא צעל ליה ומיך דכבר אייתי לעיל הך כרייתא דגזי תספורת והאך הקשה לקמן גזי עשיית מלאכה קמיצעי ומצינא כרייתא דמניחא לעיל ושכרין ומיך דלגז דמגורע קאי דמיקו קא צעי מגודה ומייתי לכרייתא דלעיל:
ורמיה
לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואששמם את דברי אשר ילמדון ליראה אתה כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בנייהם ילמדון: דברים ד ט-י
יקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: שמואל ב יד ב
לא תפרומו ולא תמחו ועל כל העדה יקצפו ואידיכם כל בית ישראל יבבו את השרפה אשר שרף ה' יקרא יד